Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

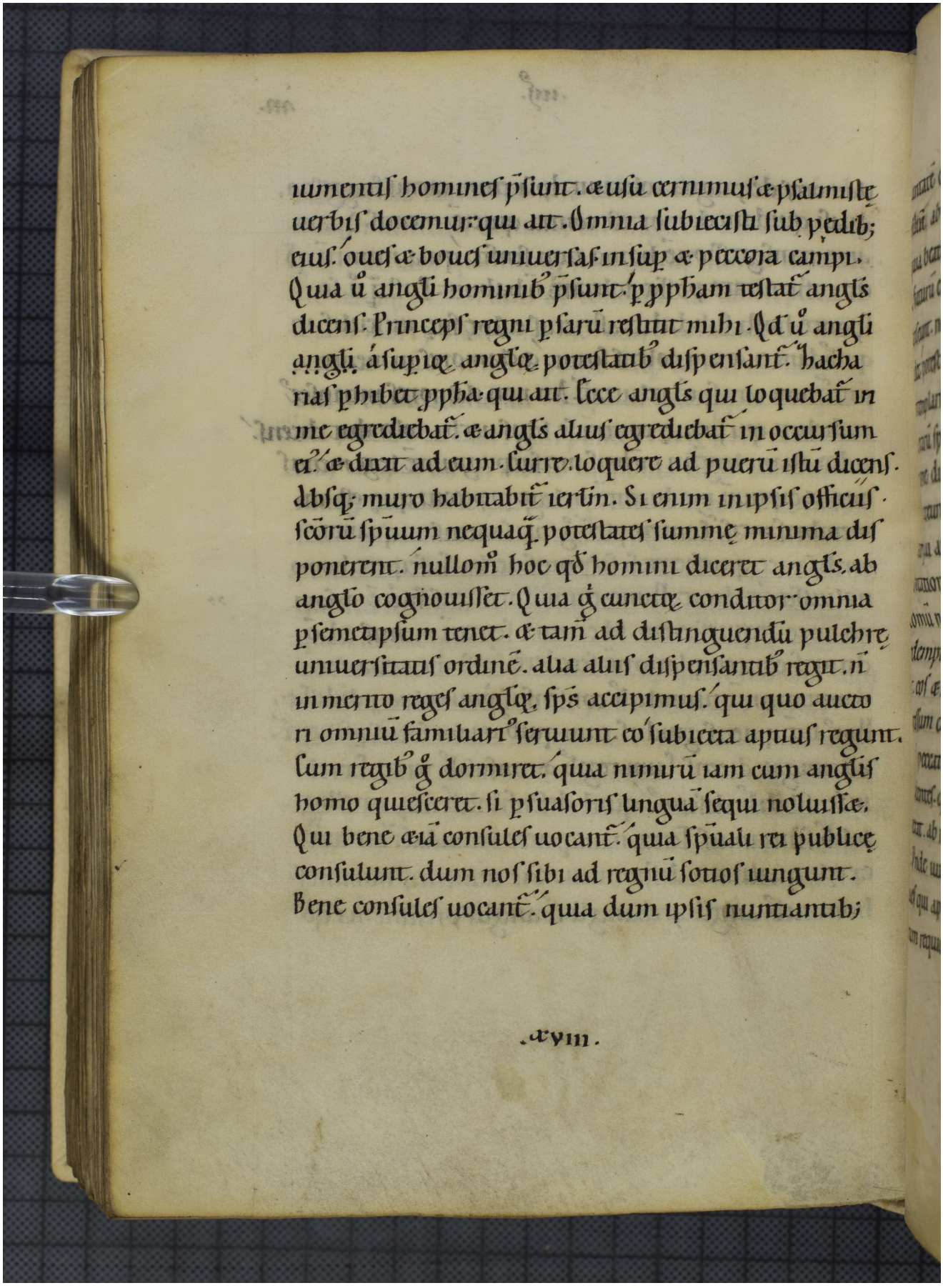

iumentis homines p̄sunt. et usu cernimus et psalmiste
uerbis docemur: qui ait. Omnia subiecisti sub pedib;
eius. oues et boues uniuersas insup et peccora campi.
Quia ů angli hominib̄ p̄sunt. p ppham testat̄ angls
dicens. Princeps regni psarū restitit mihi. Qd ů angli
angli. a supiore angloe potestatib̄ dispensant̄. hacha
rias phibet ppha. qui ait. Ecce angls qui loquebat̄ in
me egrediebat̄. et angls alius egrediebat̄ in occursum
ei. et dixit ad eum. Curre. loquere ad puerū istū dicens.
absq; muro habitabit̄ ierlm. Si enim in ipsis officiis
scōrū spūum nequaq̄ potestates summe minima dis
ponerent. nullom̄ hoc qd̄ homini diceret angls. ab
anglo cognouisset. Quia g̊ cunctoe conditor omnia
p semetipsum tenet. et tam̄ ad distinguendū pulchre
uniuersitatis ordinē. alia aliis dispensantib̄ regit. n̄
in merito reges angloe. sp̄s accipimus. qui quo aucto
ri omniū familiari seruiunt eo subiecta aptius regunt.
Cum regib̄ g̊ dormiret. quia nimirū iam cum anglis
homo quiesceret. si p suasoris linguā sequi noluisse.
Qui bene et iā consules uocant̄. quia spūali rei publice
consulunt. dum nos sibi ad regnū sotios iungunt.
Bene consules uocant̄. quia dum ipsis nuntiantib;